

21 Νοεμβρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΙΟ ΚΑΤΩ ΑΙΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ/Η ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
CERTIORARI,

- και -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΥΤΟΥ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 26.4.91 ΣΤΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΡ. 12/9 - 14/91.

- και -

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΓΚΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ,

Καθ' ου οι αιτήσεις.

(Αίτηση Αρ. 95/91).

5 *Προνομακά Διατάγματα — Αίτηση για έκδοση διατάγματος της φύσεως certiorari — Αιτήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών που, σύμφωνα με τα πρακτικά, είχαν αποσυρθεί και απορριφθεί με αίτησή της δικηγόρου των αιτητών — Ισχυρισμοί ότι ουδέποτε είχε γίνει τέτοια αίτηση της δικηγόρου ή είχε δοθεί η συγκατάθεσή της ή των διαδίκων στην απόσυρση — Βάρος απόδειξης των ισχυρισμών πάνω στον αιτητή.*

Προνομακά Διατάγματα — Καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης — Μπορεί να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο.

10 *Οι αιτητές ζήτησαν και πήραν άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος certiorari για την ακύρωση απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών με την οποία αριθμός Αιτήσεων των αιτητών απορρίφθηκαν, όπως αναφερόταν στα πρακτικά,*
15 *μετά από αίτηση της συνηγόρου των να της δοθεί άδεια να τις αποσύρει. Ο ισχυρισμός των αιτητών ήταν ότι ουδέποτε είχε ζητηθεί άδεια για απόσυρση από την συνήγορο ή είχε δοθεί συγκατάθεση από αυτή ή τους αιτητές για απόσυρση των Αιτήσεων. Οι Καθ'ων η Αίτηση ισχυρίσθηκαν ότι το πρακτικό του ΔΕΔ ήταν ορθό. Ενώπιον του Δικαστηρίου υπήρχαν μόνο οι ένορκες δηλώσεις από την*
20 *κάθε πλευρά, χωρίς να έχει ζητηθεί η αντεξέταση οποιουδήποτε*

από τους ενόρκως δηλούντες. Η αίτηση για χορήγηση άδειας είχε καταχωρηθεί στις 10.7.91, ενώ το πρακτικό του ΔΕΔ είχε γίνει στις 26.4.91.

Αποφασίσθηκε ότι

Με βάση την μαρτυρία, και λαμβάνοντας υπόψη την καθυστέρηση που παρατηρήθηκε στην καταχώρηση της αίτησης για άδεια, η αίτηση δεν είχε αποδειχθεί από τους αιτητές, που είχαν και το βάρος απόδειξης.

5

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.

10

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

In re Antonios Mouskos (1977) 1 C.L.R. 100.

Αίτηση.

Αίτηση για την έκδοση διατάγματος certiorari για την ακύρωση του πρακτικού του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, ημερομηνίας 26.4.1991 στις υποθέσεις Αρ. 12/91 - 14/91.

15

Π. Δαμιανού (Δ/νίς), για τους αιτητές.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult. 20

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Στις 12.7.1991, το Δικαστήριο έδωσε άδεια στους αιτητές για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος seriotuari κατόπιν μονομερούς αίτησης τους ημερομηνίας 10.7.1991.

25

Η παρούσα αίτηση καταχωρήθηκε στις 26.7.1991 και ακολούθησε σχετική ένσταση.

Η αίτηση ζητά ακύρωση του πρακτικού του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, ημερομηνίας 26.4.1991 για τον λόγο ότι κατά τους ισχυρισμούς των αιτητών αυτό έγινε παράνομα και αντικανονικά και ιδιαίτερα χωρίς τη

30

συγκατάθεση των αιτητών και της δικηγόρου των.

5 Στην ένορκo δήλωση που συνοδεύει την αίτηση και γίνεται από ένα από τους αιτητές αναφέρεται ότι στη σύνταξη του πρακτικού δεν ήσαν παρόντες οι πάρεδροι του Δικαστηρίου και το πρακτικό δεν έγινε σε ανοικτό Δικαστήριο. Επιπλέον αναφέρεται ότι ο Δικαστής προχώρησε στην απόρριψη των σχετικών αιτήσεων χωρίς τη συγκατάθεση των αιτητών ή της δικηγόρου των. Περαιτέρω λεπτομέρειες αναφέρονται στις ενόρκους δηλώσεις του 10 ιδίου προσώπου και της δικηγόρου των αιτητών Πετρούλας Δαμιανού που συνοδεύουν την μονομερή αίτηση.

15 Σύμφωνα με το πρακτικό του Δικαστηρίου το οποίο αφορά η αίτηση, αυτό έγινε ενώπιον του Δικαστή κ. Καλλή, προεδρεύοντος, και στις εμφανίσεις αναφέρεται η παρουσία της δίδος Π. Δαμιανού για όλους τους αιτητές και του κ. Π. Κωνσταντίνου για το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

20 Στο πρακτικό αναφέρεται ότι η δικηγόρος των αιτητών και ο κ. Κωνσταντίνου ζήτησαν συνένωση και συνεκδίκαση των υποθέσεων ενώπιον του δικαστηρίου. Περαιτέρω μετά από σχετική δήλωση του κ. Κωνσταντίνου η δνις Δαμιανού ενόψει της εν λόγω δήλωσης, ζήτησε άδεια να αποσύρει τις υποθέσεις, η οποία δόθηκε. Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω το Δικαστήριο απέρριψε τις αιτήσεις.

25 Στην ένορκo δήλωσή του σε υποστήριξη της ένστασης ο κ. Κωνσταντίνου, που είχε εμφανισθεί στην υπόθεση, αναφέρθηκε στις ενόρκους δηλώσεις των αιτητών, τις οποίες διαψεύδει σαν αντίθετες προς την πραγματικότητα. Περαιτέρω υποστηρίζει ότι κατά την εμφάνιση της 30 δίδος Δαμιανού και του ιδίου στο γραφείο του Δικαστή αμφότεροι ζήτησαν συνένωση των υποθέσεων και ο ίδιος προέβη στη δήλωση του. Στη συνέχεια η δικηγόρος των αιτητών ζήτησε να βγει έξω από το γραφείο του Δικαστή για να μιλήσει με τους πελάτες της και όταν επέστρεψε ζήτησε 35 άδεια να αποσύρει τις υποθέσεις της, ενόψει της προηγούμενης δήλωσης του κ. Κωνσταντίνου, η οποία και δόθηκε

από το Δικαστήριο.

Παρά τις εκ διαμέτρου αντίθετες θέσεις των δύο πλευρών στις ενόρκους δηλώσεις δεν ζητήθηκε αντεξέταση εκ μέρους οποιασδήποτε πλευράς και το Δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει με το δεδομένο αυτό. Αυτό αφορά ιδιαίτερα το βάρος της αποδείξεως αφού είναι καθαρά νομολογημένο ότι ο αιτητής φέρει το βάρος της αποδείξεως. 5

Κατά την άποψή μου, οι αιτητές στην παρούσα υπόθεση δεν έχουν αποσείσει το βάρος αυτό. Αν και είχαν κάθε δικαίωμα να αντεξετάσουν τον κ. Κωνσταντίνου παρέλειψαν να το πράξουν. Σημειώνω ότι η ένορκος δήλωση του κ. Κωνσταντίνου συνάδει πλήρως με το πρακτικό του Δικαστηρίου, γεγονός που ενισχύει την ορθότητά του. 10

Περαιτέρω πρέπει να παρατηρήσω ότι η αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης σερτιοράρι καταχωρήθηκε στις 10.7.1991 ενώ το πρακτικό έγινε στις 26.4.1991 δηλαδή σχεδόν 3 μήνες αργότερα. Αυτό κάθε άλλο παρά ενισχύει τη θέση των αιτητών αναφορικά με την ορθότητα των ισχυρισμών τους. 15

Η σημασία της καθυστέρησης στην καταχώρηση αίτησης σερτιοράρι σχολιάστηκε από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου τότε κ. Τριανταφυλλίδη στην υπόθεση *In Re Antonios Mouskos* (1977) 1 C.L.R. 100, όπου ο κ. Τριανταφυλλίδης είπε τα ακόλουθα στη σελίδα 118: 20

"It is indeed, quite significant that though the said settlement was declared on March 31, 1971, the application for leave to apply for certiorari was made only on May 12, 1971; if the applicant had left the Larnaca District Court on March 31, 1971, full of indignation because, as he alleges, a settlement was declared notwithstanding his vociferous and categorical refusal to accept it, I would have expected him to have come to the Supreme Court much earlier, as soon as he would have had time to instruct counsel for this purpose. 25
30

5 Moreover, the applicant did not complain either to the Supreme Court or to the Bar Council about what, allegedly, happened on Márch 31, 1971. It was stated by his counsel before me that the applicant did not report Mr. Ph. Clerides to the Bar Council because of certain legal advice which he had been given. I do not know what that advice was, but the fact remains that the applicant did not complain about any misconduct of either his counsel or of the Judges concerned; and it would, in my opinion, have been very wrong to declare and record a settlement in open Court, fully knowing, all the time, that one of the parties, the applicant, was no longer represented by the advocate who was declaring the settlement, and that such party wanted the case to be heard and determined and was refusing to consent to a settlement, as the applicant's version, which I do not believe, is."

10

15

20 Με βάση τα πιο πάνω αποδέχομαι το πρακτικό του Δικαστηρίου σαν ορθό και θεωρώ ότι η αίτηση δεν έχει αποδειχθεί. Αναφορικά με τη μη παρουσία παρέδρου δεν θεωρώ ότι αυτό ήτο αναγκαίο διότι είχε επέλθη διευθέτηση της υπόθεσης και δεν εγένετο ακροαματική διαδικασία.

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.